

1. czytanie (Ez 47, 1-2. 8-9. 12)

Podczas widzenia otrzymanego od Pana zaprowadził mnie anioł z powrotem przed wejście do świątyni, a oto wyływała woda spod progu świątyni w kierunku wschodnim, ponieważ przednia strona świątyni była zwrócona ku wschodowi; a woda płynęła spod prawej strony świątyni na południe od ołtarza. I wyprowadził mnie przez bramę północną, i poza murami powiódł mnie do bramy zewnętrznej, zwróconej ku wschodowi. A oto woda wyływała spod prawej ściany świątyni, na południe od ołtarza.

Anioł rzekł do mnie: «Woda ta płynie na obszar wschodni, wzdłuż stepów, i rozlewa się w wodach słonych, a wtedy wody stają się zdrowe. Wszystkie też istoty żyjące, od których tam się roi, dokądkolwiek potok wpłynie, pozostają przy życiu: będzie tam też niezliczona ilość ryb, bo dokądkolwiek dotrą te wody, wszystko będzie uzdrowione.

A nad brzegami potoku mają rosnąć po obu stronach różnego rodzaju drzewa owocowe, których liście nie więdną, których owoce się

nie wyczerpują; każdego miesiąca będą rodzić nowe, ponieważ woda dla nich przychodzi z przybytku. Ich owoce będą służyć za pokarm, a ich liście za lekarstwo».

Psalm (Ps 46 (45), 2-3. 5-6. 8-9 (R.: por. 6))

Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła

Bóg jest dla nas ucieczką i siłą, *

najpewniejszą pomocą w trudnościach.

Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsała się ziemia *

i góry zapadły w otchłań morza.

Nurty rzeki rozweselają miasto Boże, *

najświętszy przybytek Najwyższego.

Bóg w nim przebywa, a ono się nie zachwieje, *

Bóg je wspomůže o świcie.

Pan Zastępów jest z nami, *

Bóg Jakuba jest naszą obroną.

Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, *

zduńmiewające czyny, których dokonał na ziemi.

2. czytanie (1 Kor 3, 9b-11. 16-17)

Bracia: Wy jesteście Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście.

Aklamacja (Por. 2 Krn 7, 16) – *Alleluja, alleluja, alleluja*

Wybrałem i uświęciłem tę świątynię, aby moja obecność trwała tam na wieki.

Ewangelia (J 2, 13-22)

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy

sobie bicz ze sznurów, powypędzał wszystkich ze świątyni, także banki i woły, porzrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: «Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie».

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo».

Powiedzieli do Niego Żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?»

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedziały, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.
